

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж4 16/21
15.7.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Снежане Живковић, председника већа, Маје Чогурић и Милице Аксентијевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., ..., чији је пуномоћник Андреја Чивтелић, адвокат из Београда, Курсулина 13, против туженог Издавачко друштво “Ringier Axel Springer” д.о.о. из Београда, Косовска 10, чији је пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из Београда, Његошева 28а, ради утврђења и повреде ауторског права и накнаде штете, одлучујући о жалби тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду П4 311/19 од 01.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 15.07.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована жалба тужиле АА из ... и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду П4 311/19 од 01.12.2020. године, у ставовима првом, другом, трећем, четвртном, петом и шестом изреке.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиле АА из ..., за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Првостепеном пресудом, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд утврди да је тужени поступајући са намером или крајњом непажњом повредио ауторска права тужиле, тако што је фотографију “...” поново јавно саопштио без назначења имена или псеудонима тужиле као ауторке и ауторско дело јавно саопштио у непотпуној форми на сајту www.blic.rs, и то испод саопштавања које је било предмет поступка пред овим судом П4 28/18 чиме је тужилци поново нанео имовинску и неимовинску штету. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да суд обавезе туженог да тужилци на име накнаде имовинске штете, због повреде ауторског права, јер је на интернет сајту www.blic.rs поново саопштио фотографију “...” без овлашћења тужиле као аутора, исплати износ од 53.100,00 динара, као троструки износ уобичајене накнаде, са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражила да суд обавезе туженог да тужилци на име

накнаде нематеријалне штете због повреде моралних права аутора поновним јавним саопштавањем ауторског дела тужиље фотографије “...” без назначења имена или псеудонима аутора исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да суд обавезе туженог да тужиљи исплати на име накнаде нематеријалне штете због повреде моралног права аутора поновним јавним саопштавањем ауторског дела тужиље фотографије “...” у непотпуној фомри, исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да тужени објави пресуду у Дневном листу “Блиц” и на интернет сајту www.blic.rs. Ставом шестим изреке, обавезана је тужиља да туженом на име трошкова парничног поступка накнади износ од 27.431,00 динара са законском затезном каматом почев од дана наступања услова за извршење па до коначне исплате. Ставом седмим изреке, делимично је одбијен захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у делу у коме је тражено да суд обавезе тужиљу да плати затезну камату на досуђене трошкове парничног поступка у износу од 27.431,00 динара почев од дана пресуђења па до дана наступања услова за извршење.

Против наведене пресуде, тужиља је благовремено изјавила жалбу из свих разлога прописаних одредбом члана 373. став 1. Закона о парничном поступку, побијајући је у ставовима првом, другом, трећем, четвртном, петом и шестом изреке. Жалбене разлоге је образложила и жалбени предлог изнела. Трошкове другостепеног поступка опредељено тражила.

Тужени је поднео неблаговремен одговор на жалбу тужиље, који другостепени суд није разматрао сагласно одредби члана 380. став 3. ЗПП.

Испитујући побијану пресуду у границама овлашћења из члана 386. Закона о парничном поступку-ЗПП (“Службени гласник РС”, бр. 72/2011, 42/13-одлука Уставног суда, 74/13-одлука Уставног суда, 55/14, 87/18 и 18/20), Апелациони суд у Београду је оценио да је жалба тужиље неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности. Супротно наводима жалбе, није учињена ни битна повреда из тачке 12. исте законске одредбе, будући да изрека пресуде непротивречи разлозима који су дати о свим битним чињеницама на јасан и непротивречан начин, па се законитост и правилност побијане пресуде са сигурношћу могу испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је аутор фотографије “...”. Према изводу са интернет странице www.blic.rs. од ...године, утврђено је да је спорна фотографија објављена ...године, да се на њој види ББ са млађом женском особом како лежи на плажи, фотографија није потписана, и не види се ко је њен аутор. Из извода са интернет странице www.blic.rs. одгодине игодине, утврђено је да је фотографија објављена ...године, да се на њој види ББ са млађом женском особом како лежи на плажи, фотографија није потписана, не види се ко је њен аутор и испод исте фотографије објављена је иста фотографија у мањем формату. Пресудом Вишег суда у Београду П4 28/18 од 19.06.2019. године усвојен је тужбени захтев тужиље АА и

утврђено је да је издавачко друштво “Ringier Axel Springer” д.о.о. из Београда повредило ауторска права тужиље, тако што је дана године на интернет сајту на страни 23 дневних новина “Блиц” неовлашћено јавно саопштио ауторско дело у непотпуној форми-фотографију “...” чиме је нанео имовинску и неимовинску штету тужиљи. Другим ставом пресуде, суд је обавезао издавачко друштво туженог да јој на име имовинске штете због повреде ауторског права јер је дана ... године на интернет сајту www.blic.rs и на 23. страни дневног листа “Блиц” неовлашћено јавно саопштио ауторско дело-фотографију “...”, исплати износе од 35.400,00 динара и 7.080,00 динара оба са законском каматом од 19.06.2019. године до исплате. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора, јавним саопштавањем ауторског дела фотографије “...” два пута без назначења имена или псеудонима аутора, исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 19.06.2019. до исплате. Четвртим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да тужени на име накнаде нематеријалне штете због повреде моралног ауторског права јавним саопштавањем ауторског дела-фотографије “...” два пута без назначења имена или псеудонима аутора исплати износ од још 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.06.2019. до исплате. Ставом петим, обавезан је тужени да тужиљи на име накнаде неимовинске штете због повреде моралних права аутора јавним саопштавањем ауторског дела фотографије “...” два пута у непотпуној форми, исплати износ од 50.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.06.2019. године до исплате. Ставом шестим, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да тужени на име накнаде нематеријалне штете због повреде моралног ауторског права јавним саопштавањем ауторског дела фотографије “...” два пута у непотпуној форми, исплати износ тужиљи од још 50.000,00 динара са законском затезном каматом од 19.06.2019. године до исплате. У образложењу наведене пресуде наведено је да је јавно саопштена предметна фотографија чији је аутор тужилца, да је фотографија саопштена без означања аутора, без сагласности аутора и у измењеној форми, а да тужени у току поступка није доказао да је имао сагласност тужилце као аутора фотографије да објави предметну фотографију нити је тужилца на било кога, па и на туженог пренела своја имовинска права која јој припадају као аутору. Из исказа тужилце, саслушане у својству парничне странке утврђено је да је предметна фотографија-једна већа, објављена дана ... године, на сајту туженог за коју је поднела тужбу и добила пресуду. Фотографија је објављена без њеног потписа, без дозволе и пристанка, у измењеној форми, а након неког времена на истом сајту појавила се испод те фотографије још једна фотографија идентична али мања, с тим да се није могло утврдити ког датума се то догодило јер се на сајту и даље види датум године, па је поднела тужбу за ту другу, мању фотографију која је објављена испод веће фотографије. Из исказа сведока ВВ, утврђено је да је уредник фотографије код туженог, да нема сазнања да је спорна фотографија два пута објављена у оквиру истог текста јер се то не ради, а да могуће је да је фотографија ембедована да се види да је са инстаграм профила ББ.

Наведено чињенично стање утврђено је правилно и поуздано, правилном оценом изведених доказа у смислу члана 8. ЗПП. Наводима у жалби тужилце правилност чињеничног утврђења није доведена у сумњу, а у истој нису истицане нове чињенице, нити предлагани нови докази у смислу члана 372. ЗПП.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, имајући у виду одредбе чл. 2,

став 1, 9. став 1, 15, 16, 17. и 19. став 1. Закона о ауторском и сродним правима – ЗАСП првостепени суд је правилно закључио да у конкретном случају није дошло до нове повреде ауторског права тужиле, односно новог објављивања предметне фотографије које би представљало основ правне заштите, иако се ради о идентичним фотографијама које су објављене једна испод друге на сајту туженог који носи датум 02.09.2015.године. Објављивање идентичних фотографија са незнатним размаком између њих и незнатном разликом у форматима је у супротности са елементарним параметрима стандардне дневне новине и у несагласности је са структуром просечног новинарског чланка, а не носи ни нову поруку која се путем фотографије као пропратног садржаја преноси јавности, па нема рационалног објашњења за овако објављивање фотографије, осим да је у питању техничка омашка, односно да је дошло до ембедовања (интегрисања) предметне фотографије са инстаграм профила ББ. Како је тужили у погледу истог ауторског дела пресудом Вишег суда у Београду П4 28/18 од 19.06.2019. године, обезбеђена адекватна новачана сатисфакција на основу последица проузрокованих повредом ауторских права објављивањем предметне фотографије године, те како тужила и по становишту другостепеног суда није пружила поуздане доказе на околност да поновно објављивање фотографије на конкретан начин ужива судску заштиту, односно да је предметна фотографија поново објављена другог датума без назначења имена и сагласности тужиле, као и у измењеној форми, то је првостепени суд, сходно члану 15. Закона о ауторском и сродним правима – ЗАСП и на основу одредбе члана 231. став 1. Закона о парничном поступку, правилно одбио тужбени захтев тужиле.

Супротно наводима у жалби, првостепени суд је правилно утврдио чињенично стање оценом писаних доказа у списима, као и исказа тужиле и сведока ВВ, које је прихватио, те правилно закључио да тужила није на несумњив начин доказала да је тужени поново другог датума на свом интернет сајту објавио наведену фотографију, да је тужила за објављивање свог ауторског дела на сајту туженог ... године остварила судску заштиту, те да јој за поновно објављивање идентичне фотографије са незнатним размаком између њих и незнатном разликом у форматима истог датума која је, супротно жалбеним наводима, очигледно техничком омашком објављена, не припада тражена судска заштита. Тужила је, постављеним тужбеним захтевом у овој парници, тражила заштиту ауторских права у погледу истог ауторског дела, фотографије "...", која је објављена на истом интернет сајту www.blic.rs, и на истој страници, јер је тужени још једном и у измењеној форми јавно саопштио предметну фотографију испод саопштавања које је било предмет парничног поступка П4 24/18, али како се на сајту и даље види датум ...године, за конкретан начин објављивања који нема логичну и рационалну сврху нити носи нову поруку која се путем фотографије као пропратног садржаја преноси јавности, и по становишту овог суда очигледно је да се ради о техничкој омашци и да тужили не припада тражена заштита. Тужила свој захтев заснива на тврдњи да је предметна фотографија поново јавно саопштена другог датума, али да не зна када, што представља битну чињеницу за остваривање судске заштите за поновно објављивање исте фотографије без назначења имена и сагласности тужиле, као и у измењеној форми (и то са намером или крајњом непажњом што би био основ за досуђивање до троструког износа накнаде), при чему такву тврдњу није доказала, па су стога неосновани наводи у жалби, којима се при том селективно оспоравају и извлаче из контекста поједини азлози из образложења, да је првостепени суд погрешно утврдио битне чињенице и да је погрешном применом материјалног

права, односно пропуштањем да примени одредбе члана 15, 17, 19. став 2. и 206. ЗАСП, одбио тужбене захтеве тужиле.

Приликом одлучивања о основаности жалбе тужиле, односно законитости и правилности првостепене пресуде, другостепени суд је ценио и остале наводе жалбе, али их није посебно образлагао, сходно члану 396. став 1. ЗПП, јер не могу довести до другачије, за тужилу повољније одлуке у овој парници.

Из наведених разлога, Апелациони суд у Београду је, применом одредбе члана 390. ЗПП, одбио жалбу тужиле и донео одлуку, као у ставу првом изреке ове пресуде.

Потврђено је, на основу члана 401. тачка 2. ЗПП, и решење о трошковима парничног поступка, које је донето правилном применом одредби члана 153, 154 и 163 ЗПП, а њихова висина правилно је обрачуната на основу Таксене и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, важеће у време доношења првостепене пресуде, са законском затезном каматом од извршности пресуде, сагласно члану 277. и 343. ЗОО.

Одлучујући о захтеву тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка Апелациони суд у Београду је оценио да јој накнада тих трошкова не припада, с обзиром на то да тужиле није успела у поступку по жалби, те је одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде, применом члана 165. став 1. у вези са чланом 153. ЗПП.

**Председник већа-судија
Снежана Живковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић